

# Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

|                                                                                    |                                                                                                                                           |
|------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Κυριακὴ 21 Σεπτεμβρίου 1953 (Π.Ο.Η.)<br>Ἔτος Ζ'. Ἀριθ. —164—Τιμὴ Φύλλον Δραχ. 1000 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ<br>Ἄγγελος Ἀντωνόπουλος<br>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :<br>Ἐξάμηνος δραχ. 15.000—Ἐτησίᾳ δραχ. 30.000<br>Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.—Ἐτησίᾳ δολ. 4 |
|------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΑΣ

## ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Με βαθυτάτην κατανόησιν τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως καὶ τῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ἔχομεν ἅπαντες ἐναντι τοῦ Ἱεροῦ Αὐτοῦ Ἀγῶνος, ἐπραγματοποιήθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ Ἱστορικὴ Σύσκεψις τῆς Κεντρικῆς μας Διοικήσεως. Τὴν σύσκεψιν αὐτὴν εἶχε ἐπιζητήσει ὁ γηραιὸς καὶ ἀκαταπόνητος ἡγέτης τοῦ Ἀγῶνος μας, πανιερώτατος Πρ. Φλωσίνης, ἐπιθυμῶν τὴν ἀποσαφήνισιν τῆς καταστάσεως καὶ τὴν λήψιν ριζικῶν μέτρων. Δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθη νὰ παρακαθήσῃ, λόγω τῆς ἀδιαθεσίας του, εἰς τὴν Ἱστορικὴν αὐτὴν σύσκεψιν, εἰς ἣν τὸν ἀντιπροσώπευσαν τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιτροπῆς ἀρχιμανδρίται Γερμανὸς Ἀθανασίου, Μερκούριος Καλοσκάμης καὶ ἱερεῖς Ἀνδρέας Κωνσταντινᾶκος καὶ Νικόλαος Καλοσκάμης εἰς τὴν σύσκεψιν αὐτὴν παρευρέθησαν ἅπαντα τὰ μέλη τῶν δύο τελευταίων Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Π.Ο.Ε.Ο.Κ. καὶ διάφοροι ἄλλοι παράγοντες. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς Συσκέψεως διτηρήθη πνεῦμα ἀγάπης, ἀλληλοσεβασμοῦ, ἀξιοπρεπείας. Ἀπετέλεσε ὁμολογουμένως θρίαμβον Χριστιανικῆς Καλωσύνης.

Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο σύντομος ἀνασκόπησις τῆς καταστάσεως καὶ ὑπεγραμμίσθη ἡ ἐκ μέρους ὧν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου συμπαγὴς εἰς βάρος μας. Ἐν συνεχείᾳ διευτυπώθησαν διάφοροι γινώμαι, αἵτινες θὰ ἀποτελέσουν τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς ἐν τῷ μέλλοντι πορείας μας καὶ αἵτινες συνοψιζόμεναι εἶναι οἱ ἑξῆς :

Α) Ἀνάγκη Σωματειακῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ εὐρυτάτης συμμετοχῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν ὧν ἀνεξαιρέτως τῶν ὁμοφρόνων ἀδελφῶν.

Β) Εὐρυτάτη λαϊκὴ πρωτοβουλία κατὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν.

Γ) Ἐνθερμος συμπάρασσις τῶν κληρικῶν διὰ προτροπῆς καὶ συστάσεων καταλλήλων.

Δ) Ἀνάπτυξις δεσμῶν ἀγάπης μεταξὺ ὧν μας καὶ καλλιέργεια τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἀνασταλλέντος αἵτια τοῦ Διωγμοῦ, πνεύματος πανελληνίου συνεργασίας μεταξὺ ὧν τῶν παραρτημάτων.

Ε) Τοποθέτησις τοῦ ζητήματός μας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Ο.Η.Ε., ὡς αὐταὶ υἱοθετήθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους κατὰ Μάρτιον 1953.

ΣΤ) Ἐπιδιώξις παντὶ σθένει καὶ διὰ παντός θεμιτοῦ μέσου σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων μας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐξ αἰτίας τοῦ φθόνου τοῦ Διαβόλου ἐπὶ ψυχρότης μεταξὺ ὀρισμένων ἀδελφῶν, σοβαρῶν παραγόντων καὶ ἐπηρέασε αὐτὴ ἐν τινὶ μέτρῳ καὶ τὰ παραρτήματα ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως, χάριν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος συγκροτηθῇ νέα Διοικήσις ἐξ ἀτόμων μηδέποτε ἀναμειχθέντων εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ διατηρούντων τὴν ἀπαιτούμενην ἀντικειμενικότητα, τὴν νέαν αὐτὴν Διοίκησιν θὰ πλαισιώσωσιν ἅπαντες, ὥστε νὰ χωρήσῃ αὐτὴ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐκτεθεισῶν ἀρχῶν.

Αὗται ὑπῆρξαν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱστορικῆς Συσκέψεως. Αἱ ἀποφάσεις αὗται, πρέπει νὰ ἀποτελέσωσιν πολικὸν ἀστέρα καὶ διὰ τὰ παραρτήματα, ὥστε νὰ προπαρασκευάζεται οὖν τῷ χρόνῳ ἓνα Πανελλαδικὸν Συνέδριον, ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυρίαρχον σῶμα τοῦ Ἀγῶνος μας καὶ θὰ ἐπωμισθῇ τὴν τεραστίαν εὐθύνην νὰ ἀξιώσῃ σοβαρῶς καὶ πανισχύρως τὸν σεβα-

σμόν τῶν κρατούντων πρὸς τὰς θρησκευτικὰς μας ἐλευθερίας.

Ἀπεδείχθη πλέον, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν πολιτικῶν ἐπαφῶν καὶ τῆς ἰκεσίας πρὸς τὰ κόμματα τῆς Πατρίδος μας, ὅπως εὐαρεστηθοῦν καὶ μᾶς δώσουν τὰ δικαιώματά μας ὑπῆρξε ὁ τὰ φος καὶ ὁ ἀνασταλτικὸς φραγμὸς τῆς ἐπιτυχίας μας.

Ἡ Σύσκεψις τῶν Ἀθηνῶν ἀπέδειξε, ὅτι μόνον μας συγκροτοῦντες σοβαρὰν καὶ ὑπολογισιμον ὀργάνωσιν αὐστηρῶς πειθαρχοῦσαν καὶ ἔχουσαν ἀδιάσπαστον συνοχήν, θὰ νικήσωμεν. Δὲν ἐπιζητοῦμεν οἶκτον, ἀλλὰ ἀπαιτοῦμεν σεβασμόν.

Ὁ φωτοστέφανος τῆς Συσκέψεως ὑπῆρξε ἡ ἐπικράτησις τοῦ πνεύματος τῆς Διαλλακτικότητος. Παρεξηγήσεις ἤρθησαν, χεῖρες ἐδόθησαν, δάκρυα ἔρρευσαν, Ἐξάίρομεν τὴν παραδειγματικὴν στάσιν τοῦ Προέδρου τῆς Π.Θ.Ε.Ο. Κ. κ. Δ. Κυριακοπούλου καὶ ὄλων ἐν γένει.

Ἐγμεθα λοιπὸν εἰς θέσιν καὶ διὰ ζητήματα, ποῦ δὲν ὑποπτευόμεθα. Δηλαδή διὰ θριαμβευτικὰς ἐπιτυχίας. Τώρα εἰσέρχεται ὁ ἀγὼν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης του καὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του!

ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

## ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΙΝΟΥ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ὑπὸ ΑΝΤ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ Μοναχοῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

*Πῶς λοιπὸν ὑποχρεωτικὴ καὶ τελεσίδικος ἡ περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἡμερολογίου ἀπόφασις;*

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ Σεβ. ἔχει τὴν ἀφέλειαν νὰ θεωρῇ καὶ τοὺς ἀναγνώστας του τόσον ἀφελεῖς ὥστε νὰ πιστεύουσιν αὐτὸν λέγοντα (αὐτόθι) «Καὶ ἡ Σερβικὴ ἐπίσης Ἐκκλησία διὰ τοὺς αὐτοὺς περιπυλὸν λόγους (ποίους;) ἐξεδήλωσε τὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ διορθωμένου Ἡμερολογίου». Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι καὶ μέχρι σήμερον ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία διατηρεῖ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συνηθούσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1930 Διορθοδόξῳ Ἐπιτροπῇ, τῇ καταρτίσασθαι τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν συζητητέων θεμάτων ἐν τῇ μελλούσῃ Προσυνόδῳ, τὸ Ἡμερολογιακὸν ζήτημα ἐτέθη ὡς 4ον συζητητέον θέμα. Καὶ τὸ Γράμμα πρὸς τοὺς Προέδρους πιασῶν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Φωτίου, καλοῦντος ὅπως ἀποστείλωσιν Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Διορθοδόξον Ἐπιτροπὴν (ἡμερομ. 5 Μαΐου 1930) γράφει ἐπὶ λέξει «... Τελικὸς καθορισμὸς τοῦ Διαγράμματος τῶν ἐν τῇ μελλούσῃ συγκαληθῆναι Προσυνόδῳ συζητηθησομένων θεμάτων, ἐν οἷς ΠΕΡΙΛΗΦΘΗΣΟΝΤΑΙ, ὡς εἰκός, ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ, τὰ ὑπὸ ἐπείγουσαν μορφήν προβάλλοντα ζητήματα τοῦ ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ καὶ

τοῦ Πασχαλίου». Τὰ αὐτὰ ἐπὶ λέξει ἐπαναλαμβάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τοὺς ἐν τῇ διαληφθείσῃ Διορθοδόξῳ Ἐπιτροπῇ διορισθέντας Ἀντιπροσώπους αὐτῆς Σεβ. Μητροπολίτας Θεσσαλονίκης καὶ Κερκύρας, (Βλ. Πρακτ. σελ. 8 καὶ 32).

*Πῶς λοιπὸν ὑποχρεωτικὴ διὰ πάσας τὰς Ἐκκλησίας καὶ τελεσίδικος ἡ περὶ μεταβολῆς τοῦ Ἡμερολογίου ἀπόφασις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου τοῦ 1923, ὅταν τοῦτο θεωρεῖται συζητητέον τὸ 1930;* Καὶ διὰ τὴν Διορθοδόξον Ἐπιτροπὴν Ἀντιπρόσωπος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Νικόλαος ὁμιλῶν περὶ τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου, εἶπεν «Ἐχόντες πικρὰν πείραν ἐξ ἄλλης Συσκέψεως (τοῦ Πανορθ. Συνεδρ.) ἀναγκαζόμεθα νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐλλεικρυνεῖς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης, καίπερ μὴ γενόμεναι ἀποδεκταί, ἐθεωρήθησαν ὡς ἀποφάσεις Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τοῦτο ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΝ Εἰδὸς τι ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ. Ἠλθομεν ἐνταῦθα μὲν πνεῦμα συντηρητικότητος, καὶ δικαίως, καθόσον ἡ Μήτηρ ΟΦΕΙΛΕΙ νὰ εἶναι μᾶλλον ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ, ἢ αἱ θυγατέρες αὐτῆς». (Πρακτ. σελ. 49 καὶ 69).

Καλὸν μᾶθημα, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν κόλαφον, δίδει ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κεντηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῶν καινοτομιῶν. Καὶ δὲν ἐξεδήλωσεν ἄδυν μίαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ διορθωμένου Ἡμερολογίου ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία, ἀλλ' ἤλεγξε καὶ τὰς ἐφαρμοσάσας αὐτὸ διὰ τῶν ἀνωτέρω λόγων τοῦ ἑαυτῆς Ἀντιπροσώπου ἐν τῇ Διορθοδόξῳ Ἐπιτροπῇ, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος, οἷα προασφαλιζόμενος, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Διὸ παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ΒΕΒΑΙΩΣΗ ἡμᾶς, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποφάσεις μέλλονσαι νὰ τεθῶσιν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν. Διότι ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ΕΞΕΠΛΑΓΗ ἰδοῦσα τιθεμένας εἰς πράξιν καὶ ἐφαρμογήν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου», περὶ τοῦ ὁποίου (Συνεδρ.) ὁ Πρόεδρος τῆς Διορθοδ. Ἐπιτροπῆς Ἡρακλεῖος κυρὸς Φιλάρετος εἶπε τὰς βαρυσημάντους ταύτας λέξεις «Ἐν τῶν τοῖς πᾶσι γνωστῶν ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ αἰτινες ΠΡΟΗΛΘΟΝ ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τούτου» (Πρακτ. σελ. 69).

Κατόπιν ὄλων τούτων δὲν πιστεύομεν, ὅτι ὁ Σεβ. Αἵνου θὰ ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου τοῦ 1923 εἶνε ὑποχρεωτικαὶ καὶ τελεσίδικαι. Ἐπομένως, δὲν εὐσταθοῦσιν ὅσα συνεχίζει γράφων ἐν τῇ κρινομένη ἀπαντήσῃ του, λέγων:

«Μετά τὴν διεξοδικὴν ταύτην ἀνάλυσιν τοῦ περὶ ἀλλαγῆς τοῦ ἐν χρήσει Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ζητήματος, ἐμείνεν ἀραγε ἀμφιβολία τις, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἐνήργησεν αὐθαιρέτως, ἀλλ' ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑποχρεωτικῆς διὰ πᾶσαν τὴν Ὁρθοδόξον Ἐκκλησίαν ἀποφάσεως τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου;».

Ἡμεῖς ὅμως πρὸς ταῦτα θὰ ἀπαντήσωμεν ἐν με-

γάλο· ΝΑΙ. Ναὶ ἔμεινε καὶ μένει μεγάλη ἀμφιβολία, τὴν ὁποίαν θὰ ἀποδείξωμεν ἐν συνεχείᾳ πρὸς στηρίζομεν. Ἦδη ὅμως ἄς ἀκολουθήσωμεν τὸν Σεβασμιώτατον γράφοντα (σελ. 34).

«Ἀλλὰ διὰ τὰ δλοκληρώσωμεν τὴν καθυσούχαισιν τῆς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖον ταραχθείσης συνειδήσεως ἀναφέρομεν ὅτι: οὔτε τὴν ἀνταρσίαν τῶν Παλαισημερολογιτῶν τῆς Ἑλλάδος, οὔτε τὴν μὴ συμμόρφωσιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους (Δὲν ἐτόλμησεν ὅμως νὰ ἀναφέρῃ, καὶ σκοπίμως ἀπεισιόκησε, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ὅλας τὰς Σλαβικὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἡ Ρωσικὴ ἀποτελεῖ τὰ δύο τρίτα τῶν Ὁρθοδόξων καθὼς καὶ ὁ ἴδιος παρεδέχθη ἐν ἀρχῇ τῆς ἀπαντήσεώς του πρὸς τὸν Τροϊτανί) δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα κλονίσῃ τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ ἐνεργειῶν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας (ποῦ εἶναι ὅμως ἐν προκειμένῳ ἡ καθόλου Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία?), ἐφ' ὅσον θὰ ἔχῃ πάντως ἀναγνώσῃ καποτε τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, ἐν ἣ ἀναφέρονται καὶ αἰρέσεις καὶ σχίσματα καὶ μύρια ὅσαι παραφυάδες ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατ' αὐτὰς ἔτι τὰς περιόδους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων».

Ὡστε ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Αἵνου καὶ Κύριος Γερμανὸς τοὺς μὴ δεχομένους τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου (ἀντορθοδόξου καὶ ὄζοντος αἰρέσεως καὶ σχίσματος ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας) Συνεδρίου τοῦ Μεταξάνη, ἀκολουθῶν καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, θεωρεῖ αἰρετικούς, σχισματικούς καὶ μυρίων ὅσων παραφυάδων. Θὰ ἀποδείξωμεν ὅμως εἰς τὸ ἐπόμενον: Τίνες οἱ αἰρετικοί, τίνες οἱ σχισματικοί καὶ σχίσται καὶ ἐσχισμένοι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Μοναχὸς Ἀγιορείτης

## Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

- 1) Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δραχμαὶ 13.418.000
- 2) Ζαμπέτα Σμυρλῆ δρχ. 20.000, 3) Ἱερ. Δημήτριος Κατσίκας, Ραψά η—Λαρίσης δρχ. 150.000,
- 4) Κων)νος Π. Ματζουράνης, Βούρβουρα—Κυνουρίας δρχ. 50.000, 5) Νότα Κόκκα (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) δρχ. 93.000, 6) Στέφανος Λῦκος (ἐξ ἐράνων περιοχ.) δρχ. 95.000, 7) Αἰμιλία Βαζαίου (ἐξ ἐράνων περιοχ.) δρχ. 195.000, 8) Παράρτημα Ἀμισιανῶν Καβάλλας δρχ. 140.000, 9) Εὐάγγελος Τομαῆς δρχ. 10.000, 10) Εὐστάθιος Συράκας δρχ. 10.000,
- 11) Παράρτημα Τυρνάβου δρχ. 60.000, 12) Ἑλένη Πετροπούλου δρχ. 40.000, 13) Γρηγόριος Θεοδωρίδης δρχ. 20.000, 14) Παράρτημα Ἀγγεριᾶς Πάφου δρχ. 380.000, 15) Παράρτημα Κορίνθου δρχ. 400.000, 16) Παράρτημα Καβάλλας δρχ. 500.000,
- 17) Angelos Pappas & A. Michalopoulos U.S.A. δρχ. 596.500, 18) Εὐάγγελος Κλεισάρης Σπάρτη δρχ. 500.000, 19) Εὐάγγελος Στεφανῆς δραχμαὶ 120.000, 20) Παράρτημα Βόλου δρχ. 1.000.000.

## ΕΚΚΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΠΑΤΕΡΩΝ

### ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τὸ μεγαλεῖον τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐνσάρκωσιν τῶν ἀθανάτων τῆς πίστεώς μας ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῶν κατὰ τρόπον ζῶντα. Ὡς ἐκ τούτου ἑκάστη των συμβουλὴ, ἑκάστη των ὁμιλία, ἑκάστη των προτροπὴ, ἐπειδὴ ἀκριβῶς φέρει τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικῆς ἐφαρμογῆς, ἀποβαίνει δύναμις ἰσχυρά. Ἄναδίδει τὸ ἄρωμα τῆς γνησίας χριστιανικῆς ζωῆς. ὦ! φίλοι ἀκροαταὶ μελετήσατε τοὺς πατέρας, τὴν ζωὴν τῶν πατέρων, διὰ νὰ ἀντλήσετε θάρρος. Συγκρίνατέ τους μὲ τοὺς αὐτοτιτλοφορούμενους «πατέρας» τῆς ἐποχῆς μας καὶ θὰ αἰσθανθῆτε κατὰπλήξιν ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς των! Πρὸ τῶν τιτάνων αὐτῶν οἱ «πατέρες» τῆς ἐποχῆς μας εἶναι οικειρὰ καὶ ἐνοχλητικὰ μικρόβια! Ἀποσύρατε ὡς ἐκ τούτου τὴν ἐμπιστοσύνην σας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν σας ἀπὸ τοὺς «πατέρας» τῆς ἐποχῆς μας καὶ διαθέσατέ τὴν εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτήρα καὶ τὰ ἐκλεκτὰ του παιδία τοὺς πατέρας.

Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς θὰ παρέχωμεν περικοπὰς ἐκ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον Μύστην τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὸν πλέον ἐνάρετον Ἱεράρχην τῶν αἰώνων, τὸν ἀκαταπόνητον ἀγωνιστὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδανικότεραν ἐνσάρκωσιν τῆς ἀγάπης, τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον.

Διὰ ταῦτα ὁ Χριστὸς διατάττει, ἀφήσαντες τὸ δῶρον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὶν ἢ τὸ προσφέρωμεν, νὰ υπάγωμεν πρῶτον νὰ συμφιλνωθῶμεν μὲ τὸν ἀδελφὸν μας, ἐὰν ἔχῃ τι ἐναντίον μας, διὰ μάθωμεν ὅτι, ἐὰν εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε πρόκειται νὰ διακοπῇ ἡ πρὸς Θεὸν θυσία, δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλλωμεν τὴν συμφιλίωσιν ταύτην, πολὺ περισσότερον ἄλλοτε.

Ἡμεῖς δὲ τοὺς τύπους τῶν πραγμάτων φυλάττομεν, ἀπὸ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἔχομεν ἐκπέσει, διότι ἀσπαζόμεθα μὲν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὅτε τρώκεται νὰ προσφέρωμεν τὸ δῶρον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως μὲ τὰ χεῖλη καὶ τὸ στόμα κάμνομεν τοῦτο. Ὁ δὲ Κύριος δὲν θέλει τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐξ ὅλης ψυχῆς φιλῆμα, καὶ τὸν ἐκ βάθους καρδίας ἀσπασμὸν θέλει εἰς τὸν πλησίον νὰ δίδωμεν ἡμεῖς. Διότι τοῦτο εἶναι ἀληθὴς ἀσπασμὸς, ἐκεῖνο δὲ εἶνε θεατρικὴ τις ὑπόκρισις, καὶ μᾶλλον δύναται νὰ ἐρεθίσῃ τὸν Θεὸν παρὰ νὰ τὸν ἐξιλεώσῃ, ὅστις κατὰ τοιοῦτον τρόπον δεικνύει τὴν ἀγάπην του. Διότι τὴν εἰλικρινὴ καὶ βαθύρριζον φιλίαν ἐπιζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς, ὅχι δὲ ταύτην, τῆς ὁποίας τὸ μὲν σχῆμα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν πολὺ ἐπιδεικνύομεν, τὴν δὲ δύναμιν τῆς ὀλῆν ἐσβέσαμεν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ αὐτὸ ἀπόδειξις τῶν ἀνομιῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς κατέχουσι. Διότι λέγει, ἐπειδὴ ἐπλεώνασεν ἡ ἀνομία, θὰ ψυχρανθῇ ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. Καὶ ταῦτα κάμνομεν, ἐνῶ διετάχθημεν μῆτε νὰ ὀργιζώμεθα, μῆτε ἐχθροὺς διόλου νὰ ἔχωμεν.

(Πρὸς Δημήτριον τὸν Μοναχὸν περὶ Κατανύξεως)

Ἀπὸ τοὺς Σταυροὺς τῆς Ἀγίας Ἐραφῆς

## “ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΜΑΙ,”

Ἑκκλησιακὴ μετὰ τὴν Ἑφῶσεν  
Γαλ. Β' 16—20

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἐκτυφλωτικὸς αὐτὸς προβολεὺς τοῦ Χριστιανικοῦ Φωτός, καταναγάζει πάντοτε τὰς ψυχὰς μας μετὰ τὰς ἀθανάτους διδασκαλίας του. Κατενόησε ἢ μᾶλλον ἐμνήθη μέσα εἰς τὸ νόημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐμελέτησε τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ συνέλαβε εἰς ἓνα ἀπόλυτον βαθμὸν τὸ ἰδανικὸν τῆς κατὰ Χριστὸν τελειότητος. Ἐπομένως πᾶν ὅ,τι γράφει εἶναι αὐθεντικόν, θεῖον, οὐράνιον. Εἰς τοὺς Γαλάτας γράφων μᾶς δίδει μίαν εἰκόνα τῆς τελειότητος, ἡ ὁποία ἔχει τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι τὴν ἔζησε πρωτίστως ὁ Μέγας Ἀπόστολος!

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι» Προσέξατε, φίλοι μου συναμαρτωλοί, τὴν ἀπαρχὴν, τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς; Ἐχω σταυρωθεῖ μαζὺ μετὰ τὸν Χριστὸν! Ὁ Σταυρὸς δὲν ὑπῆρξε μόνον τὸ ὄργανον τῆς καταδίκης τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς ἐκ ταύτης δικαιώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Σταυρὸς εἶναι συγχρόνως καὶ ἡ μορφή τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Τί μᾶς ἐνθυμίζει ὁ Σταυρὸς; Θυσίαν, καταφρόνησιν, ἄκραν ταπείνωσιν, περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἐφήμερον ζωὴν, ἀνάστασιν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ πρὸ παντὸς ἄκραν καὶ ἀπροσπέλαστον ἀγάπην «Χριστῷ συνεσταύρωμαι». Τὸ θέαμα τοῦ ἑσταυρωμένου Λυτρωτοῦ δὲν συγκινεῖ μόνον ἢ μᾶλλον δὲν πρέπει μόνον νὰ συγκινῇ. Πρέπει νὰ ἐπιδρῇ, νὰ συνταράσῃ τὴν ζωὴν μας καὶ νὰ ἀναβιβάξῃ καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστιανικοῦ καθήκοντος. Καὶ ὁ Παῦλος κατενόησε τὸ βαθύτερον αὐτὸ νόημα τοῦ Σταυροῦ. Δι' αὐτὸ ἐθυσιάσθη, καταφρονήθη, ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ «σκύβαλον καὶ περιβάλημα», δὲν τὸν συκίνησε ἡ ζωὴ καὶ τὰ θέληγρά της, ἀλλὰ προσήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπάνω, εἰς τὸν οὐρανόν. Πρὸ παντὸς δὲ ἠγάπησε, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Δοκεῖται ὁλόκληρος, ὅταν λέγῃ «τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ δυνήσεται;» καὶ συνιστᾷ μετὰ πᾶντος «κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παραδοξυσμὸν ἀγάπης».

Γολγοθᾶς ὁ δρόμος τῆς ζωῆς τοῦ Σταυροῦ ἡ ἀποστολή του. καὶ δι' αὐτὸ ἔχει δίκαιον νὰ λέγῃ «Χριστῷ συνεσταύρωμαι».

Ἀποτελεσμα τῆς ἐκουσίας αὐτῆς Σταυρώσεως ὑπῆρξε ὁ Θάνατος τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου! Μπορεῖ ποτε κανεὶς νὰ ζῇ, ὅταν εἶναι κρεμασμένο; Ἀσφαλῶς ὄχι! Ἀκριβῶς λοιπὸν καὶ ἡ συνέπεια τῆς σο-

βωρᾶς αὐτῆς ἀποφάσεως εἶναι ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ κτήνους, τοῦ βούργου, τῆς ἀμαρτίας, τῆς κακίας! Ὅταν ὑψωθῇ ἓνας Σταυρὸς πρὸς περὶ νὰ ἀνοιχθῇ καὶ ἔναις τάφος. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συνεχίζει «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ». Ἐπαυσε πλέον νὰ ζῇ ὁ Παῦλος ποὺ ἐπορεύετο εἰς τὴν Λαμεσσὸν. Ἐτάφη! Ἐτάφη! Καὶ ἐπὶ τοῦ Τάφου του ἀνιδρύθη ὁ ἀνθρώπος τῆς Χάριτος, ὁ ἐν Χριστῷ Παῦλος «Ζῇ δὲν ἐν ἐμοὶ Χριστός!»

\*\*\*

Καταδίκη — Θάνατος — Ἀνάστασις! Τὰ

τρία στάδια τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, ποὺ συνοψίζονται εἰς αὐτὸ ποῦ ἡσθάνθη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «Χριστῷ συνεσταύρωμαι» ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ» ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός».

Τὴν κάθεσαι, φίλε ἀναγνώστα, καὶ μελετᾷς ἀδιάφορος τὰ γράμματα αὐτά; Ὅχι καὶ ἂν εἶσαι, ὅπου καὶ ἂν εἶσαι ὅπως καὶ ἂν ζῇς, λῶς τὴν μεγάλην ἀπόφασιν; Στείσε τὸ Σταυρὸ Σου καὶ Σταυρῶσου. Κάνε συντροφιά στὸν ἑσταυρωμένον μας Λυτρωτῇ. Δηλαδὴ καταδίκασε τὴν ἀμαρτίαν καὶ μετὰ τὴν δύναμιν ἐξέλκωσε τὴν, ἀπ' τὴν ψυχὴν Σου! Θάψε τὴν! Ἐξέρεις τότε τί θὰ συμβῇ; ἡ Καλωσύνη ἡ Ἀγάπη, ἡ Εὐγένεια θὰ κάνουν παλάτι τὴν καρδίαν σου.

Ἄν τώρα, μετὰ τὴν κοσμικὴ σου σοφίαν, ἐρμηνεύσῃς τὸ οὐράνιον μῆνυμα τοῦ Παύλου «Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» μεθαύριο, ὅταν περάσῃς τὸ Μαρτύριον τοῦ Σταυροῦ καὶ νοιώσῃς τὸ γλυκοχάραμα τῆς νέας ζωῆς μέσα Σου, τότε θὰ μεθύσῃς, ἀπ' τὴν εὐτυχίαν, ποὺ κρύβουν μέσα τους οἱ λέξεις «ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντὴ: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζωρτζ 6. (πλ. Κόνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τεχνογραφίαν: Γεώργιος Σερραίνης  
Θεματοκλήσιον 33 — Ἀθήναι

## ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Μᾶς ἐξέπληξε ἡ εἰδησις τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἑλληνος Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, Πάπαν Πίον. Δὲν εἴμεθα μι-  
σαλλόδοχοι καὶ εὐχαριστοῦμεθα, ὅταν πληροφοροῦ-  
μεθα τὴν προώθησιν τῆς ἀγάπης μεταξὺ ὅλων τῶν  
Χριστιανῶν.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπίσκεψις αὐτῇ λόγῳ τοῦ σκοποῦ  
τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην μας ἐπιδιώκει, ἀπο-  
τελεῖ μίαν ἐνέργειαν σοβαράν, τὴν ὁποίαν ἀποφεύ-  
γομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν.

Νομίζομεν, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς  
εἶναι ἢ ἐπιδιαιρέσεις φιλοφρονήσεων πρὸς τοὺς  
Ἑλληνας καθολικοὺς καὶ ἢ ἐξευμένειαι τοῦ ἀρχη-  
γοῦ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ μόνον αὐτὸ θίγει τὴν Ἑθνικὴν φιλοτιμίαν  
ἐκατοντάδων Ἑλλήνων Ἑθνικοφρόνων, οἱ ὅποιοι  
ἀπὸ ἐτῶν ἤδη γεύονται ἐπὶ τῆς ράχεώς των τοὺς  
πλέον καταδύοντες ραβδισμοὺς τοῦ σκληροτέρου θρη-  
σκευτικοῦ Διωγμοῦ. Πρόκειται περὶ τῶν Παλαιοη-  
μερολογιτῶν Ἑλλάδος. Διωγμοὶ σκληροὶ, βίαιοι, με-  
σαιωνικοὶ συνέτριψαν τὴν ψυχικὴν γαλήνην τῶν ἀν-  
θρώπων αὐτῶν καὶ τοὺς ἀποστεροῦν τοῦ προσφιλε-  
στέρου ἀγαθοῦ, τῆς Θεοσκευτικῆς τῶν ἐλευθερίας.

Διερωτῶνται λοιπὸν τὰ οἰκτρὰ θύματα τῆς μαι-  
νομένης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν: Ὁ Πρωθυπουργ-  
γὸς τῆς Ἑλλάδος χάριν εὐαγίστων Ἑλλήνων Κα-  
θολικῶν, ὑπεκλήθη πρὸ τοῦ ἀνωτάτου Ποιτίφηκος  
τοῦ Βατικανοῦ, θέτων πρὸ τῶν ποδῶν του τὴν  
ὑπόσχασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅτι θὰ σεβα-  
σθῇ τὰ δικαιώματα τῶν πνευματικῶν του τέκνων!  
Προβαίνων ὁμοῦς εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, ἐσκεφθῇ  
ὅτι ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του, ὡς Πρωθυπουργοῦ, κα-  
ταπατεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θεοσκευτικῆς συνειδή-  
σεως ἐκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων πολιτῶν;

Ἐὰν πράγματι σέβεται τὰ δικαιώματα τῶν θεο-  
σκευτικῶν μειονοτήτων, τότε πρέπει πρὸς ὅλους νὰ  
συμπεριφερθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον!

\*\*\*

Τοῦτο ὀφείλει νὰ διαπράξῃ ὁ ἔνδοξος τῆς Ἑλ-  
λάδος Στρατάρχης, κατὰ μείζονα λόγον ἔναντι τῶν  
Ἑλλήνων Παλαιοημερολογιτῶν. Οἱ Παλαιοημερολογί-  
ται ἔλκουν τὴν ἰδεολογικὴν καταγωγὴν των, ἐξ  
ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες δὲν ἐπρόδωσαν τὸν  
ἐθνισμόν των εἰς τὴν Λυὼν ἢ τὴν Φλωρεντίαν· εἰς  
τὰς φλέβας τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν Παλαιοημερολογι-  
τῶν ῥεεῖ ἀφθονον τὸ αἷμα τῶ ἡρώων τοῦ 1821,  
τῶν τιτάνων τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι. Εἰς τὰς  
μορφὰς τῶν Ἑλλήνων Παλαιοημερολογιτῶν θὰ  
διακρίνῃ τὰς ἀγνωτέρας Ἑλληνικὰς φυσιογνωμίας,  
αἱ ὁποῖαι ἐκ λόγων ὑπερβολικοῦ ἴσως συντηρητικι-  
σμοῦ, διατηροῦνται ἀμόλυντοι ἀπὸ τὰ μύσματα τῶν  
ἐπικινδύνων μοντερνισμῶν, ποὺ καταστρέφουν Πα-  
τριδα, Θεοσκείαν καὶ οἰκογένειαν.

Τὸ Βατικανὸν ὁμοῦς ἐκτὸς τοῦ πανισχύρου Πον-  
τίφηκος, τοῦ ὁποίου ἡ σκιά προστατεύει τοὺς κα-  
θολικοὺς τῆς Ἑλλάδος, τίποτε ἄλλο ὑπὲρ τῆς Ἑλ-

### Ἐκκαταπληκτικὰ

Ἀντιγράφωμεν πιστῶς ἐκ τῆς ἐφημερίδος Κων-  
σταντινουπόλεως «Χρόνος» τῆς 13-9-53 τὸ κατωτέ-  
ρω σατυρικὸν σχόλιον:

«Καὶ ἔν ὀκτάστιχον διὰ τοὺς «Μοντερνισμοὺς»  
«Φανάρι»

Ὅστε λοιπὸν καὶ τὸ Φανάρι  
μοντέρνα παίρνει πιά μορφή  
Μὲ τζαζ θὰ ψάλλεται κάθε τροπάρη  
καὶ ὅλο θὰ μεταμορφωθῇ

\*\*\*

Κατὰ τὸ σχέδιον Ἀθηναγόρου  
καὶ τοῦ ντεκροατέρ Χασάν  
ἀπὸ Φανάρι, ποὺ εἶναι τώρα  
θὰ γίνῃ... λάμπα Φλωρεντίν

Τὸ ἀνωτέρω παίγημα ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐν Αἰ-  
γύπτῳ ἐκδομένην ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος».

Αἰγύπτιος λοιπὸν καὶ Κωνσταντινουπόλις ἑάλλουν  
λαύρῳ· ἐναντίον τοῦ Πατριάρχου, τὸν ὁποῖον ὁ «Χρό-  
νος» ἀποκαλεῖ «Μοντερνίζο-λατινοπροτεσταντίζοντα».

Λυπούμεθα διότι ὁ διάδοχος τῶν Χρυσοστόμων  
καὶ τῶν Γρηγορίων κατέπεσε τόσον εἰς τὴν συνείδη-  
σιν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος καὶ συμπαρέσυρε  
μὲ τὴν πῖθσιν του καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Οἰκουμενι-  
κοῦ θρόνου!

### Περὶ ἐν ταξείδιον

Ὁ Πατριάρχης Κων(σταντινουπόλεως) ἐπρόκειτο Νὰ μετα-  
βῇ εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅπου παρ' ὀλίγον νὰ ἐπανελάβη-  
νε (!) τὴν ἐσρτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ  
κατὰ τὸ παλαιὸν. Ὁρατὸν θὰ ἦτο καὶ αὐτό.

### Μία ἀπορία

Ὁ εἰδησεογράφος τοῦ «Χρόνου» ἀναγράφων τὴν  
ἀνωτέρω εἰδήσιν, πληροφορεῖ τὸ ἀναγνωστικὸν του  
καινόν, ὅτι «διὰ λόγους σκοπιμότητος ἢ Σιωνίτις  
Ἐκκλησία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δεχθῇ τὸ νέον ἡμερο-  
λόγιον καὶ διατηρῇ τὸ παλαιόν». Χωρεῖ ὁμοῦς σκο-  
πιμότης εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐνεργείας; Μήπως  
ἀντὶ τῆς σκοπιμότητος θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθῇ ὅτι, ἡ συ-  
ναίσθησις καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἐνότητά τῆς Ἐκ-  
κλησίας διατηρῇ τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν εἰς τὸ  
Παλαιόν; Ἐὰν ἡ σκοπιμότης ἀποτελῇ ἀρχὴν τότε  
ἡ Ἐκκλησία πόρρω ἀπέχει τῆς οὐσιώδους ἀρχῆς  
τῆς χριστιανικῆς ἀπλότητος καὶ εὐθύτητος. Καὶ τότε  
ἄλλοιμονον!

λάδος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν Ἑλληνα Πρω-  
θυπουργόν.

Ἀνεξαρτήτως ὁμοῦς ὅλων αὐτῶν ὁ Ἑλλην Πρω-  
θυπουργὸς δὲν ἔχει κανέν δικαίωμα νὰ δεσμεύσῃ  
τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κράτος ἔναντι τοῦ Βα-  
τικανοῦ. Τοῦτο εἶναι ἀπαίτησις Πανορθόδοξος καὶ  
Πανελληνίως. Ὑπενθυμίζομεν τὰς δηλώσεις τοῦ  
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρου μετὰ  
τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βατικανοῦ.

## ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὁ Πνευματισμὸς ὡς κίνησις ἀπασχολεῖ σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τείνει νὰ προσλάβῃ τὴν μορφὴν ἐπισήμου θρησκείας. Θρησκείας, ἡ ὁποία μᾶς υπενθυμίζει τὸν τοτεμισμὸν, τὴν προγονολατρείαν, τὴν νεκρομαντεῖαν καὶ ἄλλας πλάνας, τὰς ὁποίας διεσκόρπισε τελείως τὸ ἅπλετον καὶ ἰσχυρότατον φῶς τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ χριστιανισμὸς ἐτοποθέτησε τόσον καλὰ τὰ προβλήματα τοῦ Πνευματικοῦ κόσμου, τῆς μεταθανάτιου καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε πᾶσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ συζητήσις νὰ εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἀσκοπος φλυαρία.

Τὴν φλυαρίαν αὐτὴν ὀφείλει κατὰ πρῶτον λόγον ἡ Ἐκκλησία νὰ καταστηλιτεύσῃ θεωροῦσα «μικρὰ ζήτησιν». Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐπισημότεροι ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πειρωπῆς ἐνὸς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, χαριεντίζονται μὴν φιλοφρόνας μὲ τοὺς πνευματιστὰς καὶ παρέχουν οὕτω ἡθικὰ ἐρείσματα εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν πλάνην.

Ὅτι ὁ πνευματισμὸς εἶναι κίνησις, τοῦλάχιστον ξένῃ πρὸς τὸ χριστιανικὸν μεγαλεῖον, δὲν ἀποτελεῖ πρᾶσιμικὴν μᾶς ἀντίληψιν. Ἦδη ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίες, ἀφώρισε τοὺς Ἑλλήνας πνευματιστὰς Ἀνδρῶν Ρολαντῆν, Στέλιον Ἀττεολῆν. Δὲν γνωρίζομεν βεβαίως ἐὰν θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τοὺς ὁμιλοῦντας τοῦ ἑξαρετικῶς τοῦ φίλου κ. Τσινούκα! Ὅλα εἶναι δυνατά.

\*\*\*

Καὶ πάλιν ὁ ἐξαιρετικὸς μᾶς φίλος κ. Τσινούκας πειράται νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νέα» (23-9-53), ὅτι ὁ πνευματισμὸς «εἶναι ἐπιστήμη καὶ ὄχι θρησκεία» καὶ ὅτι «εἶναι ὁ ἀνιδιοτελής συνεργάτης τῆς κάθε θρησκείας». Ἀρνούμεθα ὅμως κατηγορηματικῶς τὸν ἐπιστημονικὸν χαρακτήρα τοῦ πνευματισμοῦ, διότι, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρεῦνης του δὲν εἶναι τί τὸ ἐπιστητόν, ἀφ' ἑτέρου δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς αὐστηρὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους καὶ καταλήγει ὡς ἐκ τούτου εἰς ὑποθέσεις καὶ οὐχὶ εἰς ἀδιάβλητα ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα. Ἀλλὰ καὶ πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ εἶναι «συνεργάτης» τοῦ χριστιανισμοῦ τοῦλάχιστον. Διότι διὰν διδάσκῃ καὶ ἀποδέχεται ἀπόψεις ἀντιθέτους τῶν χριστιανικῶν, τότε μετιβάλλεται εἰς ἐπικίνδυνον πολέμιον. Ἵσως ὁ πνευματισμὸς νὰ εἶναι «συνεργάτης κάθε (ἄλλης) θρησκείας», ἀντιλήψης τὸ λυτρωτικὸν της περιεχόμενον ἐξ ἀνθρωπίνων σκέψεων· οὐχὶ ὅμως καὶ τῆς μόνης ἀποκαλύψεως, τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁμολογεῖ ὁ κ. Τσινούκας ὁμολογίαν θλιβεράν, ὅτι ὁ πνευματισμὸς «ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ δόγματα». Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ἰσχυρίζομεθα. Δεδομένου ὅμως, ὅτι τὸ δόγμα εἶναι ἀλήθεια ἀνεπίδεκτος ἀμφισβήτησεως καὶ ἐκ τοῦ θείου κύρους της ἰσχυρά, τότε πᾶσα «ἀδιαφορία» πρὸς τὸ δόγμα εἶναι αὐτό-

χημα ἀνατροπῇ! Καὶ αὐτὴν τὴν ἀνατροπὴν πολεμοῦμεν, πολεμοῦντες τὸν πνευματισμὸν.

Διὰ τὸν χριστιανὸν μία ἀλήθεια ὑπάρχει: ἡ μετὰ θάνατον ζωὴ καὶ μία ἐλπίς διανθῇ εἰς τὸν ψυχικόν μας κόσμον ἢ συνάντησις μετὰ τῶν προσφιλῶν μας, ἐπέκεινα τῶν ὁρίων τῆς ὕλης καὶ τοῦ κόσμου τῆς φθορᾶς.

Τώρα ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι χορὸς κορυβαντιόντων δαιμόνων!

### ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

#### ΣΕΡΡΑΙ - ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΣΕΡΡΩΝ

Τὰ Παραρτήματά μας εἶναι διὰ τὸν ἀγῶνα μας, ὅτι καὶ τὰ διάφορα πολύτιμα ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ. Βοηθοῦν τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν καὶ διατηροῦν ἐλημέην τὴν Σημαίαν τοῦ Ἀγῶνος καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἐσχάτας τῆς πατρίδος μας. Ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἀποδεικνύει τὸ πανελλήνιον λαϊκὸν ἔρεισμα τοῦ ἀγῶνος μας.

Δυστυχῶς αἱ συνθήκαι δὲν ἐπιτρέπουν τὴν συγχὴν ἐπίσκεψιν τῶν παραρτημάτων. Αἱ τοιαῦται ἐπισκέψεις ἐναρμονίζουν τὴν γραμμὴν πορείας τοῦ ἀγῶνος μας, ἐνισχύουν τοὺς ἀδελφούς τῶν παραρτημάτων, σφουρηλατοῦν τὸν δεσμόν τῆς ἀγάπης καὶ συσφίγγουν τῆς σχέσεις τῶν αγωνιστῶν.

Μεταξὺ τῶν παραρτημάτων, τὰ ὁποία κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸν ἀγῶνα μας καὶ διακρίνονται διὰ τὴν μαχητικότητά των εἶναι καὶ αἱ Σέρραι καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα Σερρών. Καὶ μόνον νὰ σκεφθῇ κανεὶς, ὅτι τὰ παραρτήματα αὐτὰ κρατοῦν σταθερῶς τὰ συγκαίρει.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπεσκέφθη τὰ παραρτήματα αὐτὰ ὁ πυριφλεγὴς ζηλωτὴς μοναχὸς ἐξ Ἀγίου Ὁρους Ἀχιλλεῖος Πλήθης πιστῶν παρηκολούθησαν τὴν θεομὴν ὁμιλίαν του, κρημασθέντα κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰ χαίλη του. Ὁ λόγος τοῦ πατρὸς Ἀχιλλεῖου ὑπῆρξε ἐμπνευσμένος καὶ ἐδόνησε τὰς ψυχὰς τῶν ἀκριτῶν αὐτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ περιοδεία αὐτῆ τοῦ ζηλωτοῦ μοναχοῦ Ἀχιλλεῖου εἰς τὰ παραρτήματα αὐτὰ κατενθουσίασε καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις φίλους τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν καὶ δι' αὐτῶν τῶν γραμμῶν ἀπευθύνομεν θεομὸν αγωνιστικὸν μήνυμα πρὸς τὰ παραρτήματα Σερρών καὶ Ἀγίου Πνεύματος Σερρών, παρακαλοῦντες τὰς διοικήσεις καὶ τῶν παραρτημάτων, ὅπως μᾶς ἀποστέλλουν ἀνταποκρίσεις καὶ νέα των, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεταί μέσῳ τοῦ περιοδικοῦ ἢ πνευματικῆ ἐπικοινωνία μεταξὺ ὅλων τῶν ἀδελφῶν.

Ἐμβλήματα Σανδρόφω

Ἐμβλήματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανος. Πανάρετον Πετρίδην  
Τῆς 6 - Πλ. Κάνιγγος Ἀθῆναις



ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΛΑΜΒΗΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΝ  
ΤΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

«... Ἐτοιμαζόμεθα νὰ διαμαρτυρηθώμεν εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη...»

ΝΤΙΝΤΡΟΪΤ, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Στὸ Νιτρόιτ ὑπάρχει ὁργανωμένη Κοινότης τῶν ἀκολουθούντων τὰ πάτρια. Ἡ Ἐκκλησία μας νεόκτιστη ἐστοίχισε ἄνω τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων δολλαρίων καὶ ἀκόμη εὐρίσκεται ἐν τῷ ἀποπεπτοῦσθαι. Θὰ φθάσῃ περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα χιλιάδας δολλάρια. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ὅλοι οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ἐργάζονται μὲ ζῆλον καὶ εὐσέβειαν καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, στὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου σεμνύνεται ἡ Κοινότης μας. Θὰ καταστήσῃ σύντομα τὸ Κέντρον τοῦ Παλαισημρολογισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Εἶναι εὐχάριστον καὶ συνάμα θαυμαστὸν διὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀπέραντον χώραν αὐτὴν Ἐκκλησίαι ἑλληνικαί, ἀκολουθοῦσαι τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας. Δυστυχῶς αἱ ἀκολουθοῦσαι τὸν Νεωτερισμόν τοῦ Νέου ἡμερολογίου Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι προσπαθοῦν νὰ μιμοῦνται εἰς ὅλα τὰ ἥθη τῶν ξένων. Σκεφθῆτε νὰ μπαινὲς σὲ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, γὰρ νὰ λειτουργηθῇ, καὶ νὰ μὴν ἀκοῦς οὔτε ἐξάφαλμο, οὔτε Καταβάσις, οὔτε τὴν γλυκύτητα τῶν αἰώνων καὶ τῆς Δοξολογίας. Εἰς αὐτὸς ἀρχίζει ἡ Θεία λειτουργία μὲ τὴν συνοδεία πιάνου καὶ τῆς ἀναμείκτου χορωδίας ἀπὸ τὸ «Ἐδλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς». Ἀφῶν τοὺς Ἱερεῖς, ποὺ οἱ εὐλογημένοι δὲν ἀφήνουν ὄχι γένειον ἄλλ' οὔτε καὶ μουστάκι. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐνθυμίζουν τὴν Πάπισα Ἰωάννα.

Εὐτυχῶς μέσα σὲ αὐτὸ τὸ σκότος τοῦ Προτεσταντισμοῦ εὐρίσκονται σὰν φάροι φωτεινοὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῶν γνησίων, Ὁρθοδόξων.

Ἀξέχαστο θὰ μένῃ στὴν Κοινότητά μας τὸ πέρασμα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Πέτρον Ἀστυφίδην. Θεὸν δῶρον ἡ ἐπισκεψίς του. Ἦλθε σὰν ἀπ' τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τέσσαρας ἑβδομάδας, ποὺ ἔμεινε κοντὰ μας μᾶς ἐδρόσισε μὲ τὸ ὥραϊον Κήρυγμά του, καὶ μᾶς μετέφερε νοερὰ κοντὰ στοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφούς τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ὑποφέρουν ἀνεκδιήγητα μαρτύρια ἀπὸ τοὺς Κυβερνῶντας. Καὶ στεροῦνται ἐπὶ τρία ἔτη τώρα τοὺς Ἱερούς των Ναοὺς, τοὺς ὁποίους ἔχει σφραγίσαι ἡ κακία καὶ ὁ φθόνος τῶν σημερινῶν Φαρισαίων καὶ Ἀρχιερέων τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Βέβαια διαβάζομε στὶς ἐφημερίδας τὰ αἰσχρὰ τῶν νέων Διοκλημιανῶν. Ἀλλ' ἡ ἀφίγησις ἀπὸ αὐτόπτην μάρτυρα μᾶς συνέκλινε, τόσο, ὥστε ἡ ἀγανάκτησίς μας ἔφθασε σὲ κατὰ κόρυφον. Ἐτοιμαζόμεθα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ συνδράμομε τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς. Ἀκόμη καὶ τὸ ραδιόφωνον θὰ μεταχειρισθῶμε. Εὐτυχῶς στὴν Ἐδλογημένη αὐτὴ χώρα ὑπάρχει ἀπείλυστος ἐλευθερία στὴ θερησκευτικὴ συνείδησι. Καὶ τὸ ραδιόφωνον διατίθεται εἰς ὅποιον θέλει διὰ νὰ με-

ταδόσῃ εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον τὸς θερησκευτικὰς του πεποιθήσεις καὶ τὸ δίκαιόν του. Μιὰ νέα ζωὴ ἀρχίζει στὴν Κοινότητά μας καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀδελφοὶ θὰ μᾶς ἔχουν τοῦ λοιποῦ πρὸς κοντὰ τους.

Εἰς ἄλλην ἀνταπόκρισιν ἐλπίζω νὰ ἔχω εὐχάριστα νέα διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς τῆς Ἑλλάδος.

Λουκάς Ἀραπάκης

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡ. ΑΓΩΝΟΣ

|                             |         |
|-----------------------------|---------|
| 1) Κηρύκος Καρτελιάς        | 5.000   |
| 2) Παράρτημα Χίου           | 70.000  |
| 3) » Παφάνης—Λαρίσης        | 100.000 |
| 4) Μοναχὴ Μαθ. Σαραντινοῦ   | 10.000  |
| 5) Πολυτίμη Βασιλειάδου     | 50.000  |
| 6) Ἱερομ. Εὐγένιος Λερμονῆς | 50.000  |

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

1) κ. Ἀγησίλαον Παπαναστασίου, Λουτουφί—Θηβῶν ἐλήφθησαν δρα 310.000. 2) κ. Ἀγγελικὴ Παρασκευοπούλου, ἐνταῦθα ἐλήφθησαν δραχ. 15.000. 3) κ. Κωνσταντῖνον Π. Ματζουράνη, Βούρβουρα ἐλήφθησαν δραχ. 50.000. 4) κ. Νότα Κόκκα, ἐνταῦθα ἐλήφθησαν δραχ. 70.000. 5) κ. Στέφανον Λύκον Πειραιᾶ ἐλήφθησαν δραχ. 80.000. 6) κ. Αἰμιλία Βαζαίου, Πειραιᾶ ἐλήφθησαν δραχ. 325.000. 7) κ. Κηρύκον Καρτελιᾶ Γλυφάδα ἐλήφθησαν δραχ. 15.000. 8) κ. Γλυκερία Μαιτσόγλου ἐνταῦθα ἐλήφθησαν δραχ. 20.000. 9) κ. Ἰωάννην Μιχ. Ἀθανασιάδην Κολαμάκι—Ἀθηνῶν ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 10) Αἰδес. Ἱερέα Δημήτριον Κατοῖλα Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 11) κ. Ἰωάννην Μπουκουβάλα Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 12) κ. Θεοχάρην Γκαργακούτην Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 13) κ. Δημήτριον Ζάχον Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 14) κ. Δημήτριον Βαλαῆν Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 15) κ. Θωμᾶ Ἀθ. Χαχαμπλή Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 16) κ. Γεωργιον Παζιᾶνον Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 17) κ. Νικόλαον Ἀντων. Χριστοδούλου Παφάνη—Λαρίσης ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 18) κ. Σταμάτιον Τσαοδάκη Χίος ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 19) Ἀντώνιον Ι. Βαλαγκούτην ἐλήφθησαν δραχ. 15.000. 20) Ὅσιωτ. Μοναχὸν Σωφρόνιον Ἁγίου Ὄρους ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 21) Ὅσιωτ. Μοναχὸν Δοσίθεον Ἁγίου Ὄρους ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 22) Παράρτημα Σπυρίδου (κ. Χρῆστον Γρεβενῶν) ἐλήφθησαν δραχ. 400.000. 23) Παράρτημα Κορίνθου (κ. Μπαλάσκα Ἀθηνῶν) ἐλήφθησαν δραχ. 275.000. 24) Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Μερχοῦριον Καλοσκάμην ἐνταῦθα ἐλήφθησαν δραχ. 100.000. 25) κ. Παναγιώτην Φοράκον Καλάμα ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 26) Αἰδес. Ἱερέα Κων. Σπυριδάκη Ἀσσημ—Μονοφατίου, ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 27) κ. Σπυρίδωνα Χριστοδούλου ἡ Γεωργίου χωρ. Βελεστίου, ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. 28) κ. Σωτήριον Τζιολόπουλον, Μελέκη—Βερεσσίας, ἐλήφθησαν δραχ. 30.000. Ἀπαντας ἀπείρως εὐχαριστοῦμεν.

# Γεγονότα καὶ Κρίσεις

## ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΔΡΑΜΑ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ δραστηριότης συνεχίζεται εἰς τὰ παραρτήματά μας.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀνταποκρίσιν, ἐνὸς τῶν πλεόν δραστηρίων παραρτημάτων μας.

«Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον, ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἱεουργοῦντος τοῦ Πανοσιολ. Ἱερατικοῦ προϊσταμένου τῶν Γ. Θ. Χ. Δράμας Ἀρχιμ. κ. Καλλιολίου Π. Γιαννακουλοπούλου Θεία λειτουργία καὶ 40)θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήστου Εὐγενίας Κόσσαντζη, μεγάλης εὐεργέτιδος τῆς Ὁργανώσεως τῶν Γ. Θ. Χ. «Θρησκευτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας Δράμας».

Τὴν κατανυκτικὴν ταύτην τελετὴν παρεκολούθησαν ἐν σώματι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Θ. Ε. Ο. Κ.» καὶ πλῆθος κόσμου. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον εὐγνωμονῶν ταύτην ἀνεκήρυξε μεγάλην εὐεργέτιδα, ἐποίησε ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτῆς 40)λείτουργον καὶ μεταβαλὼν τὴν πολυτελὴ αὐτῆς οἰκίαν εἰς θρησκευτικὴν βιβλιοθήκην πρὸς ψυχικὴν ὀφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων.

Εἴη ἡ Μνήμη αὐτῆς αἰώνια»

Ἐντολὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ι. Παπανικολαΐδης

## Αἱ προνομιοῦχοι Κερατέαι

Κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως Νομοσχεδίου, ἀφορῶντος τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν ὁ βουλευτὴς κ. Α. Φράγκος καὶ ἄλλοι τινὲς κατεφέρθησαν ἐναντίον τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Πεντέλης, ὅτις «ἔχει πολυτελεῖς ἐπαύσεις εἰς Ψυχικόν, Νέαν Μάκρην καὶ Πεντέλην καὶ ὅτι διαβιοῖ κατὰ τρόπον προκλητικόν καὶ σκανδαλώδη».

Ἡ ἐπίσημος αὕτη καταγγελία ἀποδεικνύει οὕτε ὀλίγον, οὕτε πολὺ, ὅτι ὑπάρχουν Μεγαλοπρεπεῖς Κερατέαι νεμόμεναι ἀπὸ μεγαλοσχήμους Ἱερωμένους! Ἀλλὰ αἱ Κερατεῖαι αὗται προστατεύονται, περιφρουροῦνται, περικαλύπτονται διότι ἀνήκουν εἰς τὰ χωράφια τῆς ἐπισήμου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας!

Ὅταν πρόκειται μάλιστα περὶ προνομιοῦχου Κερατέας, τότε καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς, τοποθετῶν μὲ ἐπισημότητα τὰς ὑπουργικὰς του διότιρας, ἀναλαμβάνει νὰ προστατεύῃ «τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας» ἀπὸ τὸν «διασυρμάν».

Δηλαδή ἔχει δικαίωμα ἡ πλουσία κυρία νὰ περιφέρεται γυμνὴ εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως, ἐνῶ ἡ πτωχὴ καταδιώκεται διότι ἐνεφανίσθη γυμνὴ ἐλαχίστη περιοχὴ κνήμης τῆς! Ντροπὴ καὶ μόνον ντροπὴ τὸ φωτιστέφανον τῆς ἀθλιότητος!

## ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 1954

Πολύτιμος Σύμβουλος εἰς κάθε χριστιανικὸ σπίτι! Ἀπαραίτητος σύντροφος παντὸς χριστιανοῦ! Ὅ,τι εἶναι τὸ ὁρολόγιον διὰ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, εἶναι ὁ ἡμεροδείκτης διὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους! Τὸ γραφεῖον Τύπου ἀνέλαβε τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἡμεροδεικτῶν τοίχου καὶ μικροῦ σχήματος (τσέπης). Οἱ ἡμεροδείκται συνετάχθησαν εἰς Ἄγιον Ὅρος ὑπὸ τοῦ ἀναπονήτου ξηλωτοῦ Μοναχοῦ Ἀντωνίου Μουσιάνου. Οἱ ἡμεροδείκται ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ Τῇ ΒΑΣΕΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ. Τὰ παραρτήματα παρακαλοῦνται ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως, διότι θὰ ἐκτυπωθοῦν μόνον ὅσοι παραγγελλοῦν διὰ τὸ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἄγων μὲ ἀδιάθετα ἐπόλοιπα Τιμὴ ἐκάστου τεμαχίου τοίχου δρ. 5.000 καὶ τσέπης 2.000

Δημοστεύομεν κατωτέρω ἐγκύκλιον Ἐπιτροπῆς πρὸς τὰ Ληξιαρχεῖα τοῦ Κράτους σχετικῶς μὲ τὰς δελώσεις γεννήσεων καὶ βαπτίσεων τέκνων Παλαιοημερολογιτῶν.

## ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΡΙΘ. 10502

Ἀθῆναι τῇ 27—1—53

Νομάρχας τῆς Ἐπικρατείας

Παρακαλοῦμεν ὅπως παραγγείλητε ἐπειγόντως τοὺς ληξιάρχους τῆς περιφέρειας ὑμῶν καὶ καταχωρᾶσιν εἰς τὰ περιθώρια τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως τὰς βαπτίσεις τῶν τέκνων παλαιοημερολογιτῶν ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις.

1) Ἐφ' ὅσον τὴν βάπτισιν ἐξετέλεσεν ἱερεὺς παλαιοημερολογίτης ἡ καταχώρησις θὰ γίνετα κανονικῶς ὡς γίνεται καὶ διὰ τὰς βαπτίσεις τῶν τέκνων τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. καὶ 2) Ἐφ' ὅσον ἡ βάπτισις ἐγένετο ὑπὸ παλαιοημερογίτου ἱερέως ἀμετακλήτως καθαιρεθέντος ἢ παρανόμως χειροτονηθέντος, ἐν τῷ περιθώριῳ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως θὰ καταχωρῆται μόνον δῆλωσις ὀνοματοθεσίας ἀνευ βαπτίσματος, ἥτις δῆλωσις πρέπει νὰ υπογράφεται παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ τέκνου ἀπαραιτήτως.